

[Ebba Strange]

på nogle af dem, inden vi er blevet færdige med dette folketingsår.

Derfor kan jeg ikke rigtig forstå den socialdemokratiske ordfører – jeg vil i hvert fald tillade mig at bebrejde hende det, så kan hun jo kritisere mig, hvis det ikke var det, hun mente – når hun siger, at vi ikke skal løse disse ting isoleret, men vente og lade kommissionen bestemme, hvad der er den bedste løsning. For det første mener jeg aldrig nogen sinde det kan være folketingets opgave at lade en kommission bestemme, hvad der er den bedste løsning. Det kan være en kommissions opgave at prøve at udrede nogle forhold, som er væsentlige til belysning af de problemer, vi behandler, men det er til syvende og sidst folketinget, der skal finde den bedste løsning.

Jeg mener ikke, det er nødvendigt at afvente alle mulige kommissionsbetænkninger for at tage fat på at løse noget, der er så helt åbenbart – det er jo dér, hvor vi på trods af de ideologiske forskelle alligevel har en vis enighed i dag – som de alleryngste børns situation i dette samfund.

Hr. Pilgaard Andersen vendte sig naturligvis imod forslaget; det gjorde fremskridtspartiet også sidste gang. Vi havde ikke ventet andet. Han spurgte, hvad det kostede. Jeg kan oplyse, at man i socialministeriet har regnet ud, at det brutto vil koste 1,3 mia kr. i 1976-prisniveau, og at det så kan modregnes i arbejdsløshedsunderstøttelse og i besparelser på vuggestuepladser i de første 6 måneder.

Så er spørgsmålet, i hvor høj grad arbejdsløshedsunderstøttelsen kan modregnes. Det er der blevet sat spørgsmålstejn ved fra nogle af de andre ordførere. Jeg kan naturligvis ikke påstå, at der i alle tilfælde vil blive ansat vikarer for de mennesker, der tager barselorloven. Men jeg kan jo i hvert fald påpege, at jeg finder det nødvendigt og vigtigt, og jeg ved, at de faglige folk, der har arbejdet med forslaget, og som går ind for forslaget, i hvert fald er parate til at slås for, at der på de enkelte arbejdspladser bliver ansat vikarer for de mennesker, der har barselorlov.

Det er selvfølgelig også svært at regne mere præcist ud, fordi vi ikke ved, hvor mange fædre der vil benytte sig af det. Og når hr. Tyroll siger, at det ikke har været diskuteret i arbejderklassen, så har forslaget altså været debatteret ganske meget, mest blandt kvin-

der, det skal jeg indrømme, men også blandt mange kvinder fra arbejderklassen, og det er altså helt enkelt ikke rigtigt, at det ikke har været debatteret. Det, jeg naturligvis ikke kan svare på, er, hvor mange mænd der vil benytte sig af det tilbud, der ligger i det. Og hvis vi skulle vente med at fremsætte et forslag, til vi var sikre på, at flertallet af de arbejdende mænd ville tilslutte sig det, tror jeg nok, det ville få lange udsigter med forslaget, og jeg har ikke just indtrykket af, at VS plejer at vente med at fremsætte sine forslag, til man er sikker på, at hele arbejderklassen slutter op bag dem. Sådan har jeg ikke opfattet det i hvert fald.

Hr. Bertel Haarder, som desværre har forladt salen – han har gjort mig opmærksom på det; jeg lovede ham alligevel at knytte et par kommentarer til det, han sagde – spurgte mig: hvad med de enlige og hvad med de papirløse? Her vil jeg godt sige, at det er helt bevidst og helt med vilje, at vi ikke har foreslået en 9 måneders barselperiode for enlige mødre, og det er ud fra de samme ting, som jeg sagde før om kvinders tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg kender tilstrækkeligt til at være enlig mor til, at jeg ved, at det ikke er udviklende hverken for den enlige moder eller for barnet at gå i 9 måneder op og ned ad hinanden. Det kan godt være, hr. Bertel Haarder ikke rigtig forstår det, men han har jo heller ikke chancen for at prøve at være enlig mor. Han kunne jo prøve at være enlig far måske, men det ønsker han nok heller ikke. Jeg tror, det er vigtigt med de 6 måneder af hensyn til amningen, af hensyn til barnets sundhed, af hensyn til familiens mulighed for gensidigt at vænne sig til hinanden. Men jeg mener på den anden side, at under normale omstændigheder, altså hvis der ikke er sygdom og sådan noget inde i billedet, er 6 måneder nok efter fødslen.

Jeg vil gerne her ved denne lejlighed, fordi jeg også er blevet spurgt om det, sige, at vi har ikke beskæftiget os med tiden før fødslen, og det er egentlig med vilje, vi ikke har gjort det. Vi har nogle tanker om, hvordan vi gerne ville have situationen før fødslen, og de går nærmest ud på, at den enkelte kvinde selv må vurdere, om, hvor lang tid og hvor meget hun synes hun trænger til at have fri fra arbejdet før fødslen. Det er meget forskelligt fra person til person, fra job til job. Der er mange job, det er forfærdeligt svært at